

הצייד והציפור

- יום אחד צייד צד ציפור. פתאום פנתה אליו הציפור ואמרה לו - אם תשחרר אותי אתן לך שלוש עצות חכמות.
- אמר לה הצייד - אני ציד, אני צד ציפורים, אני לא משחרר אותן.
- אמרה לו הציפור - כדאי לך לשחרר אותי, אם תשחרר אותי אתן לך שלוש מועילות שיעזרו לך כל ימי חיך.
- אמר לה הצייד - ומנין אני יכול להאמין לך?
- אמרה לו הציפור - שים לב, עצם זה שאני מדברת איתך בשפת בני האדם זה לא פלא בעיניך?
- חך בדעתו הצייד התלבט ואמר - אהה, אם כך בתנאי אחד.
- מהו התנאי? שאלה הציפור.
- קודם אני רוצה לשמוע את העצות ורק אחר כך אחליט אם לשחרר אותך.
- בסדר, אמרה הציפור והצייד כרה את אוזניו. - דבר ראשון אמרה הציפור: אם החלטת לעשות מעשה, לעולם אל תתחרט עליו. דבר שני אם יספרו לך דברים שאין בהם הגיון, אל תאמין ואל תתפתה אליהם ודבר שלישי לעולם, אבל לעולם אל תנסה להשיג מה שאינך מסוגל להגיע אליו.
- יפה! אמר הצייד.
- נו? אמרה הציפור.
- אכן עצות חכמות, אמר הצייד פתח את כף ידו ושיחרר את הציפור לחופשי.
- עפה הציפור מעלה מעלה אל מרומי עץ הברוש וקראה לצייד - פתי שכמוך, אתה צייד, אתה? איך שיחררת אותי, איך האמנת לדברי ההבל שלי, בבטני יש אוצרות, יהלומים, אזמירלדים וככה שיחררת אותי?
- מה! זעם הצייד וחמתו בערה בו. - מיד אתפוש אותך. הוא זינק אל העץ והתחיל מטפס על הגזע הגבוה, אולם ברגע מסוים לא עמדו לו כוחותיו והוא התדרדר מן הגזע ונפל בחבטה על האדמה הקשה. - אוי אוי, זעק בכאביו מתפתל על הקרקע.
- פתי שכמוך! קראה אליו הציפור ממרומי העץ. אפילו דקה אחת לא השכלת לשמור על שלוש העצות. אמרתי לך לא להתחרט על מעשה שהחלטת לעשות והנה כבר התחרטת על שיחררת אותי. אמרתי לך לא להאמין לדברי הבל והרי איך יכול להיות שבבטני הקטנה יהיו זהב, אזמירלדים ואוצרות קורה ודבר אחרון יעצתי לך לא לנסות להגיע למה שאינך מסוגל אליו הרי אין לך שום סיכוי לתפוס אותי, אני בראש העץ ואתה לא מסוגל בכלל לטפס על העץ, אמרה הציפור ופרשה כנפיים ונעלמה במרחבי השמים. - אוי, אוי, נאנח הצייד והבין לבסוף את שלוש העצות החכמות של הציפור.